

Školní časopis

č. 1/2026

Frenštát pod Radhoštěm

ZŠ Záhuní

Kalam^oř

ZÁHUNÍ
ZŠ A MŠ

ÚVODNÍ SLOVO

Milí učitelé, žáci a čtenáři,

vítám vás u druhého a zároveň posledního čísla našeho školního časopisu Kalamář v tomto školním roce. Tentokrát je pro mě ale trochu jiné než všechna předchozí. Jako deváťáčka totiž píšu své poslední úvodní slovo a pomalu se loučím nejen s časopisem, ale i se základní školou.

Vzpomínám si, když jsem v sedmé třídě přebírala roli šéfredaktorky po své sestře, která tehdy také odcházela ze základní školy. Tehdy mi to připadalo strašně daleko. A najednou jsem to já, kdo se loučí a předává tuto roli dál.

I v tomto čísle jsme pro vás připravili zajímavou směs článků ze školního života. V rubrice Kaleidoskop školních událostí se ohlédneme za akcemi, které se během uplynulých měsíců uskutečnily. Nechybí článek o branném plavání, které prověřilo připravenost budoucích deváťáků. Připravila jsem si pro vás také osobnější článek z pohledu deváťáčky, ve kterém sdílím své zkušenosti s přijímacími zkouškami. Doufám, že jednou pomůže budoucím deváťákům, kteří budou stát před stejnou výzvou.

Tradičně nechybí ani Střípky z Facebooku, které připomínají zajímavé okamžiky z posledního období. V rozhovorech se setkáte s lidmi, kteří mají na naší škole důležité místo, a dozvíte se více o jejich práci, zkušenostech i pohledu na školní život.

Hlavní téma vás zavede na lyžařský kurz sedmých tříd. Společně se také vydáme do Anglie a zavzpomínáme na zájezd, který byl pro mnohé z nás jedním z posledních velkých společných zážitků na základní škole. Chybět nebude ani Putování světem, zajímavosti ze světa zvířat a tradiční Tvorba žáků s výtvarnými pracemi, digitální kresbou i slohovými texty.

Když se ohlédnu zpět, práce na

Kalamáři mi dala mnohem víc než jen zkušenosti s psaním článků. Díky ní jsem poznala spoustu zajímavých lidí, naučila nebát se oslovit druhé a zachytit školní okamžiky tak, aby na ně zůstala vzpomínka i po letech. Ráda budu vzpomínat i na výlety do Brna na soutěže, kde jsme se vždy jako tým ještě více sblížili. Stejně tak na společné chvíle, kdy nás učitelé po dobře odvedené práci pozvali na pizzu a něco dobrého k pití.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří Kalamář četli, podporovali a podíleli se na jeho tvorbě. Velké poděkování patří především paní učitelce Šenkeříkové, která převzala vedení po panu učiteli Hýlovi a která byla součástí časopisu po celé čtyři

roky. Děkuji také paní učitelce Zemanové, která nám opravuje chyby. A v neposlední řadě děkuji právě panu učiteli Hýlovi, který sice není už na této škole, ale který mě kdysi přivedl k práci v Kalamáři a vlastně mě do toho všeho „namočil“.

Od příštího školního roku předám štafetu novým šéfredaktorkám Julii Šimíčkové a Natálii Hoškové ze současné 7.C. Přeji jim spoustu dobrých nápadů, trpělivosti, radosti z práce a mnoho úspěšných vydání.

Přeji vám příjemné čtení a děkuji, že jste byli součástí mé cesty s Kalamářem.

Aneta Kuchařová, IX.C
šéfredaktorka

OBSAH

Kaleidoskop školních událostí

- 3 Branné plavání
- 4 Pro budoucí deváťáky od deváťáčky
- 5 Střípky z facebooku
- 5 Facebookové zprávy

Rozhovor

- 13 K tomu všemu nás matematika vychovává
- 15 Moji žáci mi nejsou jedno
- 17 Vždycky není vše tak, jak si to naplánujete

Hlavní téma

- 19 Od prvních obloučků až k jistotě na svahu
- 21 Cesta, která utekla až příliš rychle

Putování světem

- 24 Daman stepní - Heterohyrax brucei

Tvorba žáků

- 25 Poznáš, kdo jsem?
- 26 Výtvarné práce
- 27 Digitální kresba

Branné plavání

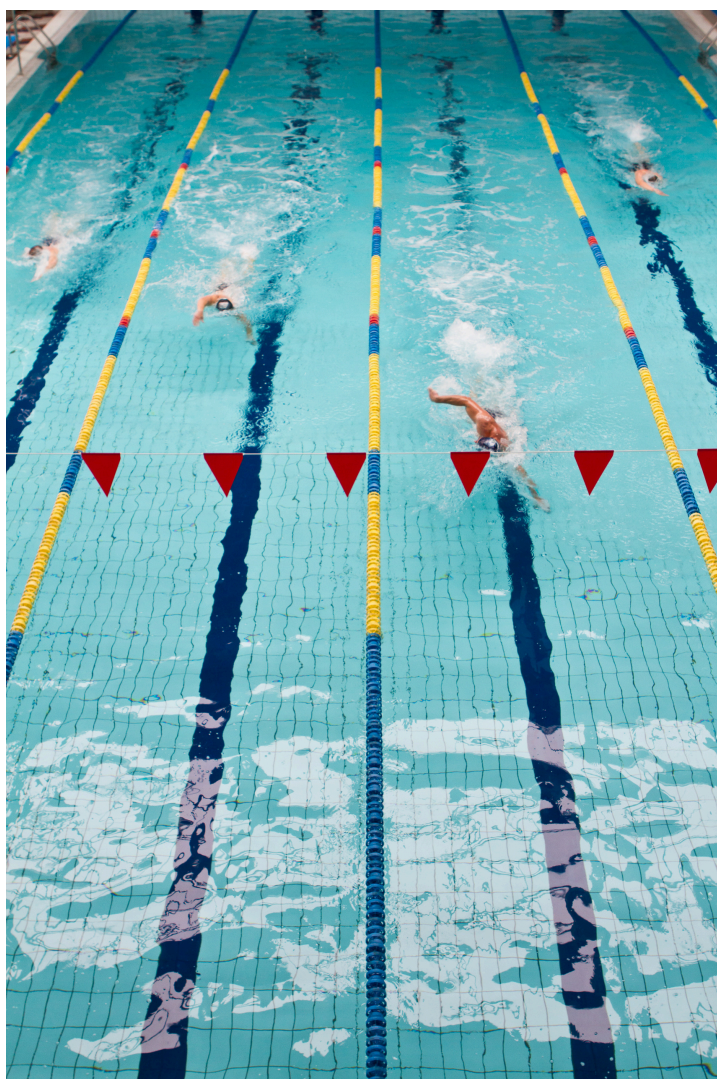
Deváté třídy, které se chystají na vodácký kurz, mají za sebou branné plavání, které proběhlo ve dvou termínech – 20. a 27. února, vždy v pátek. Jde o nutnou přípravu pro všechny, kteří chtějí jet na vodák.

Branné plavání nebylo jen o obyčejném plavání. První kurz byl zaměřený hlavně na rychlost, druhý na vytrvalost. Ale součástí programu byly i praktické situace, které mohou nastat na vodě. Žáci si vyzkoušeli plavání v oblečení, nácvik první pomoci, záchranu tonoucího pomocí figuríny i různé způsoby, jak dostat člověka z vody do bezpečí. Nechyběly ani záchranné techniky, které prověřily nejen fyzickou, ale i schopnost zachovat klid.

Branné plavání / generováno pomocí AI

Aneta Kuchařová, IX.C

Plavecký bazén / generováno pomocí AI

**Zeptali jsme se deváťáku,
jestli se těší na vodácký výcvik:**

Velice se těším, budou to nové zážitky.
Jiří Lužinský, IX.C

Těším se na krásnou svěží vodu
a svého partáka v loďce.
Ondřej Skapka, IX.C

Velmi se těším, že si s kamarádama
sjedu řeku.
Sebastian Srněnský, IX.C

Těším se na volnou zábavu a vodu.
Jan Veselý, IX.C

Na vodácký kurz se těším, ale zároveň i netěším.
Protože je to náš skoro poslední výlet.
Tereza Čajánková, IX.C

Pro budoucí deváčky od deváčky

Když jsem byla mladší, přijímačky mi přišly jako něco strašně vzdáleného a zároveň jako něco hrozně velkého a děsivého. Teď, když to mám za sebou, můžu říct jedině – uteče to mnohem rychleji, než si myslíte.

Prošla jsem jednou z prvních větších zkoušek ve škole. A i když se mi to teď říká jednoduše, nic nestojí za to, abyste kvůli tomu nebyli v pohodě. Stres je normální a vím, že mě čekají ještě těžší věci – maturita, vysoká škola... A pravděpodobně budu zase nervózní. Ale zpětně můžu říct, že to za to opravdu nestojí. Po přijímačkách si to řeknete taky.

Pokud nemíříte na extrémně těžké školy a aspoň trochu jste během základky dávali pozor, není to nic, co by se nedalo zvládnout. Navíc když jsou přijímačky těžké pro vás, jsou těžké i pro ostatní – a přesně od toho tam jsou, aby se udělalo celkové pořadí.

Hodně lidí říká, že se máte začít učit včas. Podle mě je to hodně individuální. Důležité je najít si svůj vlastní styl. Někomu vyhovuje učit se dlouhodobě, někdo funguje lépe pod tlakem. Já osobně jsem se víc „rozjela“ až později – a taky to šlo.

Určitě se vyplatí projíždět didaktické testy, ideálně na čas. Pomohlo mi psát je vždy za stejný čas, pak si je zkontrolovat a vrátit se jen k chybám. Taky je dobré si všimnout, jaké typy úloh se opakují. Naopak nemá moc smysl vracet se k úplně starým testům – dnešní přijímačky už vypadají jinak.

Základ je procvičovat to, co vám nejde, a neztrácet čas tím, co už umíte.

Co mi ale pomohlo asi nejvíc, byla konkrétní strategie při psaní testů. V matematice se mi osvědčilo začít úlohami 1–5, potom pokračovat tématy jako úhly, procenta nebo Pythagorova věta. Následně jsem šla na úlohy ke konci, které bývají často lehčí, a teprve potom jsem se vracela k těžším úlohám uprostřed (6–8).

Přijímací zkoušky | generováno pomocí AI

Geometrii jsem nechávala až na konec a poslední úloha (16) mi přišla spíš jako ztráta času za málo bodů. Ale to už si musí každý zvážit sám.

V češtině se mi vyplatilo začít úlohami, které nebyly o porozumění textu. Potom jsem pokračovala úlohami k textu, ale ne těmi, kde se rozhoduje, jestli je něco pravda nebo nepravda. Ty jsem si nechávala až na konec, stejně jako seřazování textu.

V testu se snažte nezaseknout na jedné úloze příliš dlouho. A pokud něco opravdu nevíte, vždy si tipněte – nemáte co ztratit. Důležité je také číst zadání pozorně. Spousta chyb nevzniká z neznalosti, ale z nepozornosti. A nezapomeňte průběžně přepisovat odpovědi do záznamového archu, ať na konci zbytečně nezmatkujete.

V den přijímaček si připravte věci dopředu, přijďte raději dřív a

nezapomeňte na jídlo a pití – i když normálně nejíte. Tady se vám to může hodit. A hlavně! Soustřeďte se jen na sebe. Neřešte, co píšou ostatní kolem vás.

Možná nejdůležitější ze všeho ale je - nesrovnávejte se s ostatními. Každý se učí jinak a má jiný systém. Výsledek testu vás nedefinuje jako člověka a vždy existuje nějaká další cesta.

A úplně na závěr něco, co se hodně podceňuje – užijte si poslední rok na základce. Snažte se co nejvíce času trávit s kamarády. Když už se začne blížít červen, uvědomíte si, že vám nakonec budou chybět i ti, se kterými si třeba úplně nerozumíte. Nestojí za to přestat žít jen kvůli přijímačkám.

Malý pokrok je pořád pokrok. Každý má občas den, kdy mu to nejde. A i když si teď nejste jistí, věřte mi – zvládnete to.

Přijímací zkoušky | generováno pomocí AI

Facebookové zprávy

Zápis žáků do prvních tříd

Ve čtvrtek 15. ledna přicházeli předškoláci na ZŠ Záhumí k zápisu do prvních tříd. Zápis probíhal v příjemné a přátelské atmosféře, děti přicházely za doprovodu svých rodičů i prarodičů, kteří byli přítomni po celou dobu zápisu. Při přihlašování rodiče vybírali typ písma, podle kterého se bude jejich dítě učit – klasické vázané písmo nebo písmo Comenia script, které je podobné tiskacímu písmu. Děti si donesly na ukázkou svá portfolia z mateřské školy, aby se pochlubily, co všechno dokážou, jak jsou připravené na vstup do školy. Nástup do první třídy je přelomovým dnem v životě každého dítěte. Přijímá novou roli, jsou mu uloženy první povinnosti a postupně se učí samostatnosti. K zápisu se dostavilo 45 dětí, které budou rozděleny do dvou prvních tříd.

Přejeme budoucím prvňáčkům, ať se jim ve škole líbí, ať je radost a chuť učit se novým věcem provází po celá léta strávená ve školních lavicích.

Střípky z facebooku

Přijímačky nanečisto

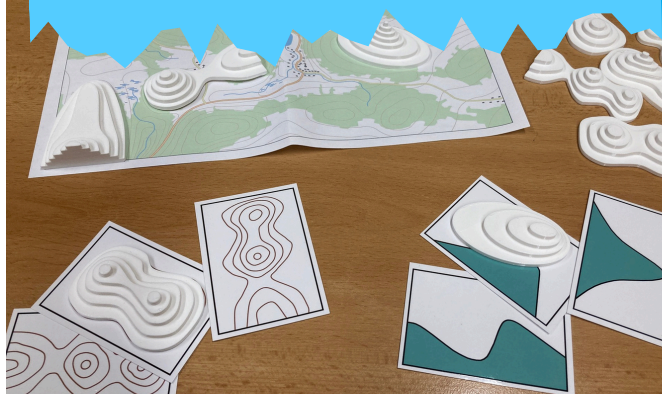
Dne 28. 1. měli žáci naší školy možnost vyzkoušet si „přijímačky nanečisto“. Mohli si tak vyzkoušet stres a nervozitu, které tyto zkoušky obvykle provázejí. Zapojili se i žáci, kteří si zatím nejsou jistí, na jaký obor se budou hlásit a zda budou přijímací zkoušky vůbec absolvovat. Z jejich zpětné vazby bylo zřejmé, že jim tato zkušenost velmi pomohla.

Součástí programu byla také možnost vyzkoušet si přijímací zkoušky z anglického jazyka, které sice letos ještě nejsou povinné, ale podle úsměvů a spokojených reakcí žáků bylo patrné, že se po absolvování cítili lépe připraveni.

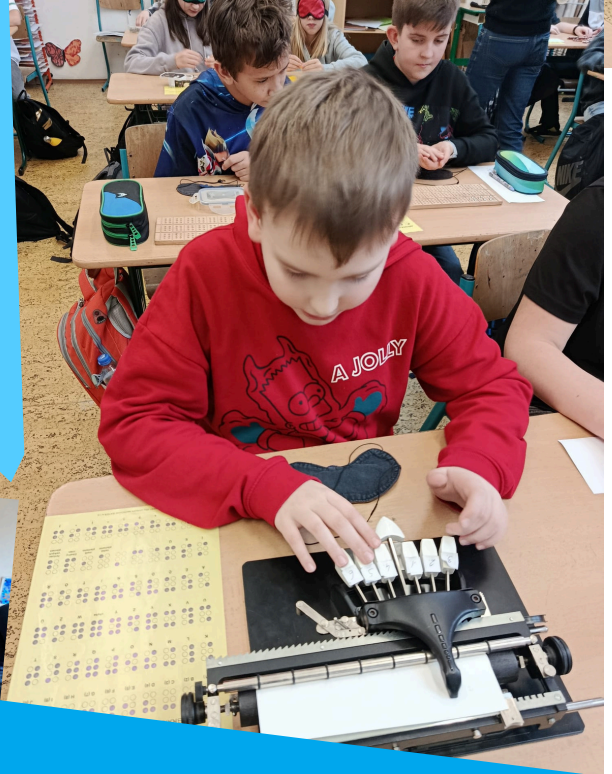
Obohacení výuky zeměpisu

Výuka zeměpisu na základní škole dnes nabízí pestrou škálu aktivit, které dětem pomáhají lépe porozumět světu kolem nich. Do výuky se stále více zapojují nové geografické hry, které propojují zábavu s učením a motivují žáky k aktivnímu zapojení. Díky těmto inovativním pomůckám se zeměpis stává předmětem, který děti nejen vzdělává, ale také skutečně baví. Přejeme budoucím prvňáčkům, ať se jim ve škole líbí, ať je radost a chuť učit se novým věcem provází po celá léta strávená ve školních lavicích.

Beseda o zrakovém postižení

Šestáci se zúčastnili interaktivní besedy o životě lidí se zrakovým postižením, kterou vedla lektorka osobního rozvoje Hana Petrová. Program se zaměřil na prevenci úrazů i na ukázky kompenzačních pomůcek. Žáci se dozvěděli o ochraně zraku, významu příleb a zhlédli video o různých typech zrakových vad. Lektorka odpovídala na jejich dotazy a představila pomůcky usnadňující život nevidomým. V praktické části si žáci vyzkoušeli orientaci se zakrytými očima, nalévání vody se zvukovou signalizací či práci s mluvicí váhou. Plnili také úkoly zaměřené na hmat, vůni a psaní na stroji pro Braillovo písmo. Z besedy si odnesli nejen vlastní podpis braillovým písmem, ale hlavně hlubší porozumění tomu, s čím se lidé se zrakovým postižením potýkají.

Virtuální realita

Žáci 6. ročníku se poprvé setkali s technologií virtuální reality a vyzkoušeli si práci se 3D brýlemi. V této úvodní hodině se zaměřili především na demo verzi a osvojení základního ovládání. Intuitivně se zapojovali do práce s brýlemi a technologie je zjevně zaujala. Nadšení a zájem byly od prvního okamžiku jasně znát. Zvládnutí ovládání proběhlo překvapivě rychle a bez problémů.

Nové dovednosti v ovládání brýlí jim umožní naplno využít vše, co technologie nabízí a to napříč všemi předměty.

Odznak všestrannosti olympijských vítězů

Ve středu 11. března 2026 proběhlo na naší škole školní kolo soutěže OVOV, do kterého se zapojili žáci napříč ročníky. Soutěžilo se v pěti disciplínách, které prověřily rychlost, sílu, obratnost i vytrvalost. Žáci soutěžili nejen jako jednotlivci, ale také v družstvech tříd, kde se sčítaly výkony tří dívek a tří chlapců.

Atmosféra během celého dne byla velmi sportovní a soutěžící předvedli výborné výkony i velké nasazení.

Výsledky družstev

1. stupeň

1. místo – 5.A (11 925 bodů)
2. místo – 4.B (11 515 bodů)
3. místo – 5.B (11 429 bodů)

6.–7. ročník

1. místo – 6.A (16 511 bodů)
2. místo – 6.B (16 423 bodů)
3. místo – 7.B (16 124 bodů)

8.–9. ročník

1. místo – 9.B (19 869 bodů)
2. místo – 8.D (18 620 bodů)
3. místo – 8.A (18 067 bodů)

Plazi

Žáci 7. ročníků se v pondělí 30.3. vydali do úžasného světa plazů. Pan Jakub Hanák, který chová již přes 20 let různé druhy plazů, k nám přivezl želvy, hady a ještěry. Kdo chtěl, mohl si také sánout a vyzkoušet si na vlastní kůži, že hadi nejsou slizcí. Dozvěděli jsme se také, co jedí, kde žijí, který had je nejdelší a nejtěžší, proč jsou tak jedineční a co nás mohou naučit. Žáci měli také spoustu dotazů, na které pan Hanák s lehkostí odpovídal. Někteří aktivní žáci dostali drobnou upomínku a kdo chtěl, mohl si koupit roztomilou magnetku s různými druhy plazů.

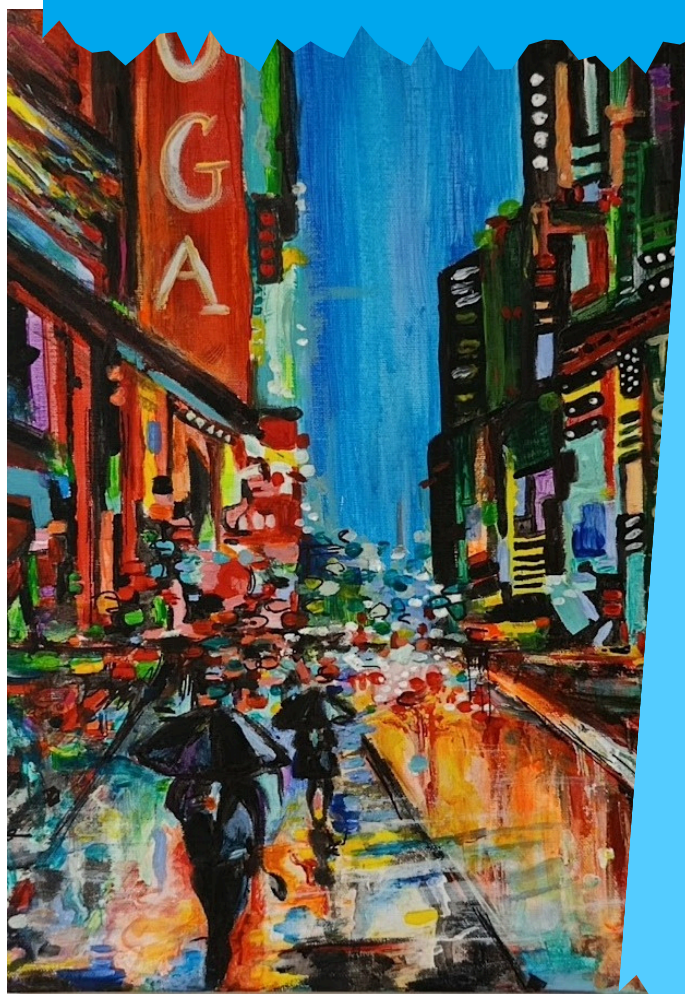

Noc s Andersenem

Naše škola se i letos zapojila do akce Noc s Andersenem. Nadšení čtenáři z řad našich žáků strávili páteční noc ve škole. Ponocování bylo plné her, literárních aktivit a divadelních scének. Nechyběly ani kytary a písničky.

Barevný týden

V týdnu od 23.-27. 3. 2026 naše chodby doslova zářily. Pořádali jsme barevný týden, během kterého jsme každý den odložili šed' a společně se převlékli do domluvených barev. Bylo skvělé sledovat, jak se celé třídy dokázaly sladit a kolik žáků se zapojilo. A nejen žáků, ale také vyučujících, asistentů a hlavně našich kuchařek. Ty byly nejen krásně barevně oblečením, ale také nám připravily barevná jídla. Vyhodnotili jsme tedy třídy s největším počtem bodů (oblečení, doplňky). Z 1. stupně se na 3. místě umístila třída 1.B, na 2. místě třída 2.B a jasným vítězem se stala třída 5.B. Z 2. stupně se na 3. místě umístila třída 9.B, na 2. místě třída 7.B a těsně vyhrála třída 8.A. Všechny třídy dostaly finanční poukázku. Děkujeme Žákovské samoprávě za tyto poukázky a také všem, kteří s námi udělali školu veselejší.

Úspěch ve výtvarné soutěži

Máme obrovskou radost a nemůžeme si to nechat pro sebe! Naše škola zazářila v prestižní celostátní výtvarné soutěži „Zažij barvy“, kterou pořádalo Jazykové gymnázium Pavla Tigrida ve spolupráci s Francouzským institutem v Praze a Velvyslanectvím Francie v ČR. Letošní téma bylo divoké, nespoutané a plné energie – inspirované fauvismem. Naši žáci se tak na chvíli stali „šelmami“ (les fauves) a po vzoru slavných mistrů se nebáli použít zářivé barvy a odvážné tahy štětcem. Konkurence byla obrovská, do soutěže dorazilo přes 2000 žákovských prací, do užšího výběru postoupilo 636 děl. V nabitě kategorii Malba I. se nominovala naše žákyně Barbora Svobodová z 8.D. Z této kategorie bylo nakonec vybráno pouze 6 oceněných prací - a jedna z nich patří právě naší žákyni! Je to fantastický úspěch. Ukazuje se, že kreativita a odvaha zkoušet nové umělecké směry se vyplácí. Moc gratulujeme k umístění mezi nejlepšími a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

Školní florbalový turnaj 2026

Zase po roce jsme na naší škole uspořádali florbalový turnaj pro všechny třídy druhého stupně.

V malé tělocvičně probíhaly zápasy šestých a sedmých tříd, ve velké pak osmých a devátých. K vidění bylo celkem 26 zápasů, ze kterých vyšli jako vítězové třída 6.B v mladších žácích a 9.C v kategorii starších. Vítězný tým starších žáků jako již tradičně vyzval k měření sil družstvo učitelů. Ve vyrovnaném zápase, rozhodl několik sekund před závěrečnou sirénou zeměpisec Hanzelka, který dobře postavený na obratníku raka, nedal brankáři 9.C šanci, a tak se po třech letech vrátil putovní pohár do rukou pedagogů. Celý turnaj se nesl v bojovné, ale zároveň sportovní a přátelské atmosféře.

Střípky z facebooku

Záhuňská laťka

Na naší škole se uskutečnila tradiční soutěž ve skoku vysokém Záhuňská laťka, která je určena pro žáky 2. stupně. Soutěže se kromě našich žáků zúčastnili také sportovci ze ZŠ Tyršova a ZŠ Mořkov. Konkurence byla silná a výkony závodníků velmi vyrovnané. Závodilo se v několika kategoriích podle ročníků a mohli jsme vidět řadu krásných výkonů, osobních rekordů i napínavých soubojů o medailová umístění. Naši žáci si vedli výborně a celkově vybojovali 12 medailí, což je skvělý úspěch. Velké poděkování patří všem závodníkům za reprezentaci školy. Těšíme se na další ročník této oblíbené soutěže!

Okresní kolo Poháru rozhlasu

V úterý 28.4. proběhly v Kopřivnici atletické závody určené pro žáky druhého stupně. Tradičně se soutěžilo v těchto disciplínách – běh na 60 metrů, skok vysoký, skok daleký, vrh koulí/hod míčkem, vytrvalostní běh a štafeta 4 x 60 metrů. Naše škola měla zastoupení ve všech čtyřech kategoriích a nevedla si vůbec špatně. Mladším žákům utekl postup do krajského kola o pár bodíků, když obsadili krásné třetí místo. Celkově tuto akci hodnotíme pozitivně a žáky chválíme za příkladnou reprezentaci školy.

Výsledky jednotlivých kategorií:

Mladší žáci: 3. místo ze 12 škol

Mladší žákyně 4. místo ze 13 škol

Starší žáci 5. místo ze 12 škol

Starší žákyně 5. místo ze 10 škol

Wolfram

Ve středu 6. května proběhlo v Čeladné jedno ze základních kol branné soutěže Wolfram pořádané krajským vojenským velitelstvím. Letošního kola se zúčastnilo 18 družstev, pro které si pořadatelé připravili 8 zajímavých disciplín. Při plnění úkolů na daných stanovištích bylo klasicky zapotřebí spolupráce všech čtyř členů družstva. Žáci naší školy se v soutěži určitě neztratili a po sympatickém výkonu obsadili celkové sedmé místo. Soutěž provázelo příjemné slunečné počasí a také, a to je to hlavní, dobrá nálada v týmu.

První pomoc

Pro žáky 8. a 9. ročníku proběhla na naší škole zajímavá a velmi přínosná beseda o první pomoci, kterou vedli záchranáři z Opavy.

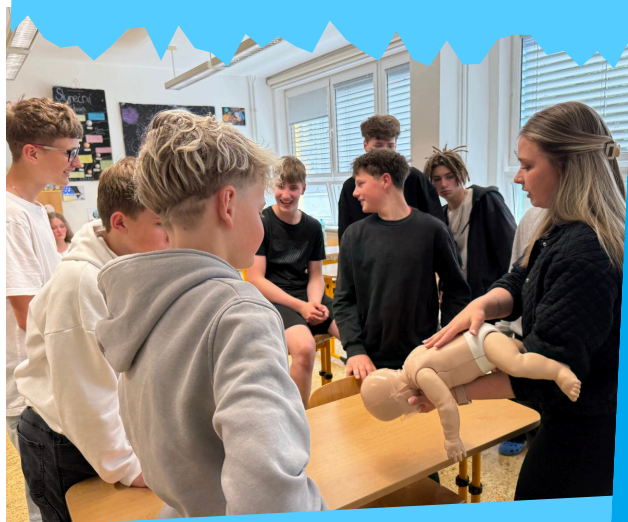
Během programu se žáci dozvěděli mnoho důležitých informací o situacích, se kterými se mohou setkat v běžném životě. Témata byla zaměřena například na poskytování pomoci při krvácení, dušení nebo na správný postup při resuscitaci. Velký zájem vzbudila praktická část, při které si žáci mohli sami vyzkoušet masáž srdce na figuríně a také Heimlichův chvat, který slouží k uvolnění dýchacích cest ucpaných cizím předmětem. Díky tomu získali lepší představu o tom, jak správně postupovat při záchraně lidského života. Součástí besedy bylo také povídání o drogách, jejich negativním vlivu na lidský organismus a možných následcích jejich užívání. Záchranáři žákům přiblížili i význam prevence nemocí a zdravého životního stylu.

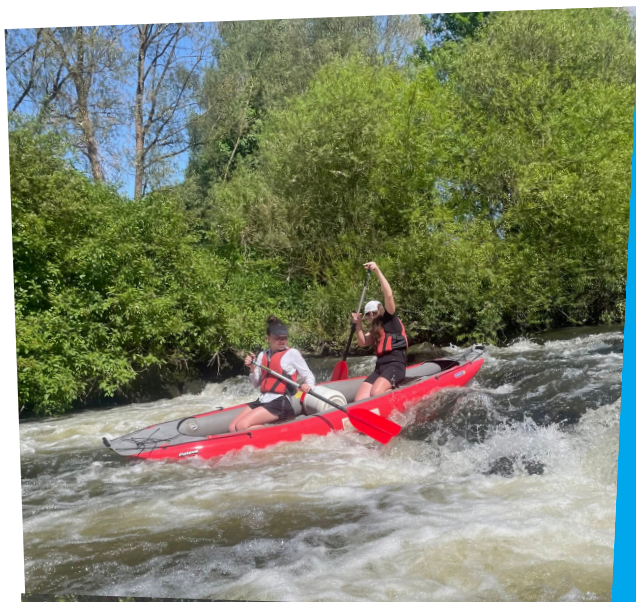
Beseda byla velmi poučná, zajímavá a přinesla žákům mnoho praktických zkušeností, které mohou jednou pomoci zachránit lidský život. Děkujeme záchranářům z Opavy za jejich čas, ochotu a cenné rady.

Okresní kolo školního basketbalu – hoši 8. a 9. ročník

V pátek 29. května proběhlo v Odrách okresní finále školního basketbalu. Finále se účastnily čtyři školy (naše, Bílovec, Nový Jičín a Odry). Turnaj se hrál systémem každý s každým na 2 x 10 minut čistého času. Utkání byla pohledná a šlo vidět, že jednotlivá družstva reprezentují kvalitní mladí basketbaloví hráči. Všechny týmy, ale převyšovala škola ZŠ Jubilejní Nový Jičín, která disponovala mnoha zkušenými basketbalisty a zcela po zásluze zvítězila. ZŠ Záhumí se v turnaji určitě neztratila, když po jedné přesvědčivé výhře, jedné těsné porážce a jedné výraznější prohře obsadila třetí příčku.

Letošní ročník bereme jako velmi úspěšný, jelikož se pro nás jednalo o premiéru, ve které žáci svými výkony vzorně reprezentovali naši školu.

Vodácký kurz na Divoké a Tiché Orlici

25. - 27. května se naše škola vydala na tradiční vodácký kurz na Divokou a Tichou Orlici. Tři dny plné pádlování, spolupráce a tradičního boje s tím, aby loď jela přesně tam, kam chceme - což se ne vždy podařilo. Po celou dobu nám navíc přálo krásné slunečné počasí. Vody nebylo mnoho a proud připomínal spíše rozváznou procházku než divokou jízdu. Užili jsme si hlavně poctivé pádlování. Někteří žáci ke konci kurzu zjistili, že ruce mohou bolet i na místech, kde by to člověk nečekal.

První den proběhlo tradiční školení: jak držet pádlo, jak nastoupit do lodě a jak ideálně nespadnout do vody hned u břehu. Většina posádek si postupně osvojila základní techniku, i když občas bylo těžké poznat, zda loď pluje vpřed cíleně, nebo čistě náhodou. Postupně se ale většina posádek sešla a lodě přestaly narážet do každého druhého břehu. Nechybělo několik úsměvných momentů, drobné kolize ani klasické debaty o tom, kdo vlastně pádluje méně.

Domů jsme se vraceli unavení, lehce bolaví, ale spokojení. Vodácký kurz opět ukázal, že jde hlavně o společné zážitky, dobrou náladu a chvíle, na které budou žáci i učitelé vzpomínat.

Kurz lezení na skalách v Rabštejně

Žáci 8. ročníku si užili tradiční kurz lezení na skalách na Rabštejně. Po únavné cestě vlakem a autobusem, zdolali pěšky lesní cestu až na chatu. Bohužel přšelo, ale instruktoři z Lezeme NAPLNO pro žáky vymysleli variantu v altánku a na boulder stěně. Žáci se naučili základy, zahráli si různé hry s lany a druhý den je čekala velká výzva - lezení na 30 m vysokých skalách. Počasí přálo, skály byly suché a žáci dokonce slaňovali. Byl to opravdu zážitek a děkujeme instruktorům Tomovi a Elišce z Lezeme NAPLNO.

Cyklistický kurz 7. ročníků

Začátkem června čekal žáky sedmých ročníků již tradiční cyklistický kurz. Kurz byl rozdělen na dva turnusy. V tom prvním jeli žáci 7.C + 7.D a ve druhém zbývající 7.A se 7.B. Kurzů se zúčastnilo 46 dětí a 6 učitelů. Každý účastník kurzu najel za dva dny minimálně 65 km. V letošním roce se nám poštěstilo a nemuseli jsme řešit žádný velký technický problém. Až na část jednoho dne nám přálo i počasí. Celkově proběhl kurz bez větších problémů. I pro letošek patří velké poděkování majiteli ubytování panu Psoťkovi za velmi vstřícné jednání a výbornou spolupráci. Rovněž pan školník Leoš Mičulka si zaslouží poděkování za logistickou podporu.

K tomu všemu nás matematika vychovává

Matematika bývá pro některé noční můra, pro jiné dobrodružství. Náš nový učitel Mgr. Bc. Pavel Siuda ukazuje, že i ve světě čísel se dá přežít a možná si ho i zamilovat. V rozhovoru jsme se ho ptali na jeho začátky, přístup k výuce a co si myslí o žácích, kteří se s matematikou perou.

Co vás přivedlo k tomu stát se učitelem právě matematiky?

Souhra životních okolností, které mě přivedly na vysokou školu do Ostravy, kde jsem obor matematika vystudoval společně s občanskou výchovou.

Jaké školy jste navštěvoval?

Když to vezmu přes základní školu a gymnázium v Krnově, tak to byla právě Ostravská univerzita se zaměřením na učitelství a Univerzita Palackého v Olomouci, kde jsem vystudoval obor žurnalistika.

Proč jste si vybral naši školu a čím vás zaujala?

Škola hledala učitele a já jsem hledal školu, kde budu učit. Tak se naše cesty takto hezky potkaly. Zaujala mě tím, že potřebovala právě učitele matematiky.

Učil jste už dříve na jiné škole, nebo je to vaše první učitelské působení?

Učitelské zkušenosti jsem už získal na sídlištní škole v Havířově a vesnické škole v Mořkově.

Jaký byl váš úplně první den učení - proběhlo všechno podle představ?

Většina prvních hodin je o představování. Zajímám se o to, jaké mají žáci zájmy, abych je trochu více poznal. Také se žákům sám představím. A představa, jak bude vypadat vysněná hodina, se zpravidla úplně nenaplní, protože v každé třídě je to jako s počasím na horách.

Myslíte si, že se matematika dá naučit, i když ji někdo „odjakživa nesnáší“?

Každý z nás chtěl odjakživa umět číst, psát a počítat. A měli jsme radost z toho, že už umíme počítat do pěti, deseti, stovky a dál. Aby to počítání a řešení úloh úspěšně pokračovalo, nesmí se přestat pracovat, hledat chyby a pokoušet se objevit správné řešení. Když se to nevzdá hned při prvním neúspěchu, tak přijde i radost z vyřešení rovnic o dvou neznámých.

Co vás na učení matematiky baví nejvíc a co je naopak nejtěžší?

Baví mě, že se čas v hodinách matematiky záhadně zrychluje. Probereme kousek nové látky, vypočítáme pár příkladů a najednou je přestávka. Mám také rád takový ten „aha efekt“, kdy žákům dojdou logické souvislosti nebo přijdou na matematické vztahy sami. Nejtěžší je zaujmout v hodinách právě ty žáky, kteří matematiku „odjakživa nesnáší“.

Jaký je váš názor na větu „kdy to budu v životě potřebovat“?

Slyšel jsem ji už mockrát a snažil jsem se najít srozumitelnou, a hlavně pravdivou odpověď. Jedna z nich je, že pro podstatnou část žáků je znalost matematiky vstupenkou k dalšímu vzdělání na střední škole. Ale neobejdou se bez ní ani ti, co netouží

Pan učitel Siuda

po maturitě nebo vysoké. Každý den budete řešit různé úkoly, přemýšlet, rozhodovat se, postupovat krok za krokem. K tomu všemu nás matematika vychovává.

Jak poznáte, že vás třída opravdu poslouchá a chápe látku?

Snadno poznám, když někdo neposlouchá, dělá jinou činnost nebo se vybavuje. Jestli chápe látku, lze zjistit z cílených dotazů a jak na ně reaguje.

Pochopení látky lze ověřit při společném řešení úloh, ze samostatně vypracovaných a odevzdaných domácích úkolů a nakonec i při testu.

Máte nějaký trik, jak studenty motivovat, když se jim do počítání moc nechce?

Pro šestáky jsem na letošní školní rok

připravil motivační hru „Matematický Ninja“, která je v prvním pololetí docela zaujala. Sbírají kartičky za různé aktivity v hodině i za přípravu na výuku. Osmáky motivují známky za aktivitu nebo jasný signál, že práce v hodině není nadarmo ani zadarmo, ale bude ohodnocena.

Jak reagujete, když někdo řekne, že je matematika zbytečná nebo nudná?

Je to podobné jako s otázkou, na co mi to v životě bude. Matematiku máme všude okolo sebe, bez ní by nikdy nebyly počítače ani mobilní telefony. A ty, jak se zdá, nudné nejsou.

Jaký typ žáků je vám nejbližší – ti tiší, nebo spíš ti hodně aktivní?

Nejbližší jsou mi žáci, kteří v hodinách pracují a neruší ostatní.

Stalo se vám už, že vás žák nějakou otázkou nebo odpovědí úplně zaskočil?

Sem tam se objeví různé nečekané otázky a někdy jsou i dost provokativní. Takže podle toho, zda má smysl se jimi zabývat, na ně odpovídám nebo ne. Žáci odpovídají

na otázky podle svých znalostí a ty mě někdy dokážou docela dost překvapit.

Jaký je váš vztah k dětem a dospívajícím – baví vás s nimi pracovat i mimo učivo?

Mám doma děti ve věku od 11 do 19 let. Tak trochu vím, jak a čím žije generace současných dětí a dospívajících. Další pedagogické činnosti mimo školní prostor se již nevěnuji. Asi by mě bavila, ale už na ní nemám časovou kapacitu.

Jaký jste byl vy jako žák - spíš premiant, nebo rebel?

Nijak jsem nevybočoval z průměru. Nepotřeboval jsem být nejlepší ani se nějak předvádět a upozorňovat na sebe. Měl jsem však výhodu v tom, že jsem od 5. ročníku chodil do „emka“, což byla matematická třída složená z dětí z celého města. Byl to takový experiment 2. poloviny 80. let 20. století, kdy ještě neexistovala víceletá gymnázia. Většina spolužáků z naší třídy pak ze základky přešla na gymnázium a vystudovala různé vysoké školy.

Matematika | generováno pomocí AI

Máte nějaký matematický příklad nebo téma, které máte opravdu rád?

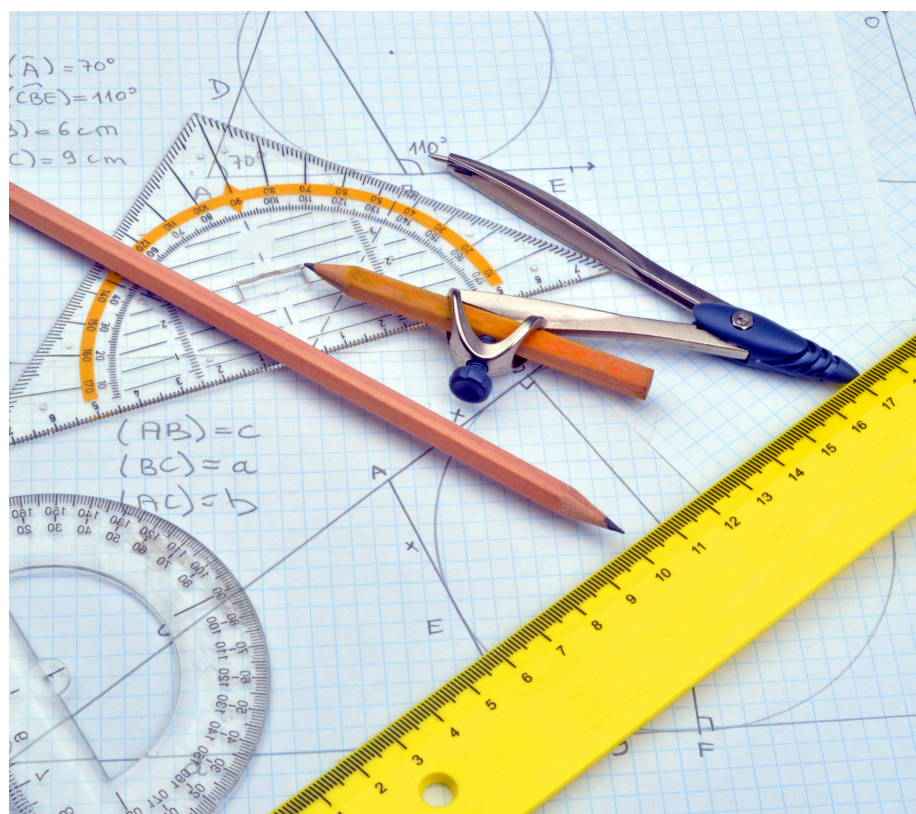
Nejvíce se mi líbí rovnice se všemi těmi ekvivalentními úpravami. To mě baví řešit i učit. Tak snad to bude letos bavit i osmáky.

Co rád děláte ve svém volném čase?

Moc volného času nemám. Ale díky různým prázdninám se mi daří vyrazit na vícedenní dálkové pěší túry u nás i v zahraničí. Už jsem tak nachodil asi tisíc kilometrů a zažil spoustu nečekaných setkání a dobrodružství.

Kdybyste neučil ve škole, čím byste podle vás byl?

Asi bych dělal práci, která by byla stejně tak zajímavá a adrenalinová, jako je být učitelem.

Matematika | generováno pomocí AI

Moji žáci mi nejsou jedno

Chemie, přírodopis, pokusy a objevování, to vše spojuje naše nová paní učitelka Mgr. Veronika Kudělková. Její hodiny nejsou jen o učebnicích, ale o fascinaci světem kolem nás. V rozhovoru nám prozradila, proč si vybrala zrovna naši školu, co ji baví na chemii a jestli má blízko k dětem.

Co vás přivedlo k tomu stát se učitelkou chemie a přírodopisu?

Všichni kolem mě věděli, že budu učit, protože od malička jsem byla taková typická učitelka. Asi to nezní moc dobře, ale měla jsem to tak. Já jsem si nejdříve chtěla prosadit svou, že budu doktorka, takže jsem potřebovala zvládnout přijímačky na medicínu. A tam je přírodopis, chemie a fyzika. Fyzika je můj úplný strašák, díky ní jsem to taky neudělala. U chemie a přírodopisu, když už jsem to měla našprtané na přijímačky, jsem zůstala a pokračovala v tom dál. A řekla si, že to budu učit.

Paní učitelka Kudělková

Který z těchto dvou předmětů je vám osobně bližší a proč?

Je to asi chemie. Chemie je taková logičtější, dá se tam hodně věcí názorně vysvětlit a je to o pochopení. Přírodopis je za mě hodně o naučení těch souvislostí z hlavy a pokud k tomu někdo nemá sklony, tak je to pro něj možná, bych řekla, i zbytečně moc informací. Chemie je prostě logická, přesná, jasná, vědecká a přírodopis je hodně obsáhlý.

Proč jste se rozhodla nastoupit právě na naši školu?

To je strašně dlouhý příběh, ale když to zkrátím, hledala jsem si nové místo po mateřské, viděla jsem inzerát, přišla jsem na pohovor a vybrali mě. Neměla jsem možnost volby, protože tím, že se chemie učí jen v osmé a deváté třídě, tak je těch volných míst zrovna v téhle oblasti velmi málo. A já prostě chemii chci učit, nechci učit něco jiného, co mi neseď.

Jaké byly vaše první dojmy z naší školy a z žáků?

Když jsem školou procházela poprvé, přišly mi chodby, schody a vše takové moc načančané a na můj vkus přezdobené. Byla jsem zvyklá na trochu čistší design chodeb. Taky mě překvapilo, že když učím chemii, tak ty učebny chemie vždy bývají nahoře a tady je to v přízemí. Co se týká žáků, myslím si, že sorta nebo to, jací

žáci jsou, je na každé škole podobná.

Myslíte si, že se dá chemie učit zábavně, nebo je to podle vás mýtus?

Doufám, že ano, ale určitě jsem ještě k tomu nedospěla já osobně. Protože hodně si potrpím na ty základy. Musí se vysvětlit dopodrobna a dokud to nezapadne v té hlavě, v tom mozku, tak mám pocit, že se nemůže jít dál. Ale myslím si, že jsou učitelé, kteří to dělají třeba jinak než já, a že je určitě možné, že to ty žáky baví víc. Ráda bych k tomu taky dospěla.

Jak reagujete, když někdo řekne, že chemie je nebezpečná nebo zbytečná?

Chemie nebezpečná určitě je, s tím souhlasím. Když člověk neví, jak se k těm látkám chovat, tak opravdu může dojít ke zranění, k poškození majetku. Zbytečná, to je to, co mám pocit, že si hodně žáci myslí o více věcech, nejen o chemii. Chemie je trochu bitá v tom, že je jen dva roky. Takže ten vztah žáků k chemii, je úplně nejkratší, co zažijí během základního vzdělávání. Já bych si strašně přála, aby moji žáci nebrali chemii jako zlo, ale jako něco, co se dá zvládnout, co se dá pochopit, když se chce, když se trochu člověk snaží a co je potřebné.

Jaký byl nejzajímavější nebo nejdivnější pokus, který jste kdy dělala nebo viděla?

Třeba sleduji jednoho polského učitele chemie, který dělá pokusy, které jsou podle mě naprosto nebezpečné bez digestoře. Ti žáci stojí blízko a přijde mi to velmi nebezpečné, ale asi to má zmáknuté. Totiž i úplně primitivní pokus se může často zvrtnout, takže i ty úplně nejjednodušší pokusy nemusí dopadnout zrovna dobře. Třeba taková zapálená hořlavá pěna na rukou, myslím, pomocí butanu. To mi přijde šílené. Ale sama jsem to nezkoušela.

Co je podle vás na přírodopisu to nejdůležitější, co by si měl každý žák odnést?

Všechno, co se týká lidského těla. Já jsem vždy učila lidské tělo úplně nejraději, protože tam je spousta věcí, které si ten žák na sobě může ověřit, vyzkoušet a může mu to tak do sebe zapadnout. Proč se to v tom těle děje zrovna tak a proč se on zrovna cítí tak, jak se cítí. Takže za mě lidské tělo, to je nám nejbliž každému.

Jaký máte vztah k dětem a dospívajícím – čím vás nejčastěji překvapují?

Děti miluju, od úplně útlého věku jsem svoje děti chtěla. Nikdy jsem nebyla člověk, který by říkal, že v životě žádné děti mít nebude. Vždycky jsem děti chtěla. Jsem opravdu šťastná za to, že je mám. Tím, že moje děti ještě nejsou dospívající, jsou malé, tak si to zkouším tady s žáky. A musím říct, že někteří žáci jsou jiní než ti, které jsem zažila, než jsem šla na mateřskou. Jsou tady více otevřenější, přímější, nebojí se postavit sami za sebe a s tím se poji více i to, že jsou často drzejší a takoví, že jdou na hranu a někdy až za hranu.

Jaký typ žáků vám je nejsympatičtější a proč?

To je opravdu těžká otázka. Protože kdybychom se setkali někde mimo školu, tak věřím, že bych si dokázala pokecat i s žáky, kteří na mě ve škole skoro vůbec nereagují. V té třídě mi jsou samozřejmě milejší v tu chvíli ti žáci, kteří se mnou komunikují, kteří projeví zájem, účast. To je pro učitele důležité a je to takové koření hodiny. U těch žáků, kteří jsou tišší, je to obtížnější. Protože ne každý to má tak, že si bude vykládat skoro s cizím člověkem o něčem, co je třeba pro něj soukromé, nebo nechce, ať ostatní zjistí, že něco neví. Těch možností, proč je žák tichý, je hodně a já to respektuji.

Jak reagujete, když se ve třídě někdo nudí nebo nedává pozor?

Mám obavu, že na to nereaguji někdy

dobře. Mám strach, že neumím toho žáka zapojit do hodiny tak, aby ho to bavilo. Samozřejmě jsou věci, učiva, která pohltnou skoro všechny, protože se jich to týká, je to rychlé, jednoduché. Pak jsou taky samozřejmě těžší věci, kdy je potřeba jít více do hloubky. A tam, pokud nemáme základní vědomosti, tak ty další, hlubší vědomosti se nemají na co navázat a pak to ti někteří jedinci mohou začít vzdávat, rezignovat.

Jaká jste byla vy jako žákyně – pilná, nebo spíš „na poslední chvíli“?

To mám přesně tři etapy. Na základce do páté třídy jsem byla typická šprtka, měla jsem vždycky všechno, uměla jsem vždycky všechno, samé jedničky, jedinou dvojku z tělocviku jsem měla v páté třídě na vysvědčení. Na gymplu, kde jsem byla osm let, jsem byla ten typ, který chtěl, ale zjistil, že už to nejde tak lehce, jak na základce. Učila jsem se strašně moc, ale prostě mi už ta kapacita na to nikdy nestačila. Na vysoké jsem byla úplně typický hasič, který hasil všechno na poslední chvíli.

Máte nějaký školní předmět, který vám naopak nikdy moc nešel?

Ano, fyzika a informatika. S těmito předměty si já absolutně netykám, není mi to vůbec blízké.

Co vás na práci učitelky baví nejvíc a co je naopak nejtěžší?

Nejtěžší je momentálně pro mě to, že nemám dost času na své děti. To je jediná věc, která mě trápí. Nejvíc mě baví to, stalo se mi to už několikrát i ve škole, když se mi podaří žáky zaujmout tak, že mám z toho husí kůži. Jsou to okamžiky, kdy si prostě řeknu, že teď to bylo dobré, teď jsem je dostala, teď jsem je něco naučila, teď si to fakt sedlo a všechno klaplo a všechno fungovalo, jak mělo. I oni byli správně naladěni. Najednou mám husí kůži i třeba teď, když spolu mluvíme. Protože jsou to takové okamžiky, které jsou kořením toho učitelství, alespoň pro mě.

Máte nějaký zážitek ze školy, na který nikdy nezapomenete?

Když jsem byla žákyně, nikdy nezapomenu na to, jak jsem při přeskočení přes kozu spadla na paní učitelku. Ona byla velmi subtilní, zato já jsem byla vždycky velmi nesubtilní, takže jsem ji povalila, a proto jsem měla taky dvojku z tělocviku. Z pozice učitelky by do toho patřily asi ne moc pěkné momenty, protože většinou se mi toto stává, když z nějakého důvodu začnu vidět do žákova života víc, než jen jako učitel. Zjistím třeba nějakou smutnou věc z jeho života a jsou to věci, které se mě prostě strašně dotýkají a jsou ryze osobní. Třeba to, že to dítě to má doma těžké nebo že to má těžké ve třídě, a jsou za tím různé důvody. A to jsou věci, které já nedokážu jen přejít, nenechají mě chladnou. Prostě jsem taky jen člověk, který tohle vnímá. Moji žáci mi nejsou jedno.

Jak byste popsala svůj styl výuky jednou větou?

Zatím jsem asi učitelka, která jede podle nějakých starých pořádků. Asi i jak já jsem byla zvyklá, že nás učili. Tak hodně učím podobně. Určitě se s tím dá dost pracovat, zlepšit se, udělat to jinak. Snažím se čerpat různou inspiraci, ale potom člověk přijde do té hodiny a zjistí, že to třeba nemůže vůbec použít, nějakou metodu, nějaký postup, nebo to začne zkoušet a zjistí, že mu to prostě nejde. Ale chybami se člověk učí, takže i já. Ale je to těžké a nechtěla bych říct, že jsem učitel čistě frontální výuky. Snažím se být někde mezi, protože si myslím, že to musí být vyrovnané.

Kdybyste neučila chemii ani přírodopis, jaké povolání by vás lákalo?

Já jsem člověk, kterému nejsou jedno lidské osudy kolem nás. Já bych chtěla být pěstoun. Já bych chtěla být ať už přechodný nebo trvalý pěstoun, který prostě bude pečovat o děti, které neměly třeba to štěstí mít úplnou rodinu, jako jsem měla zrovna třeba já

nebo moje děti. Tohle si myslím, že je jedna z nejsmysluplnějších věcí, co člověk může dělat. Pomáhat druhým. Tam bych se viděla já, ale zatím mám na to malé děti. Tam je potřeba, aby děti byly starší, když do rodiny má přijít nebiologické dítě. U nás ve Frýdlantě pěstounství dost propagují, dělají i besedy. Mi ty děti prostě nejsou jedno a je to hlavně od té doby, co mám svoje děti. Ta láska to ještě několikrát znásobila. Zjistila jsem, že

když se dozvím, že někde nějaké dítě trpí, nebo že je někde samo, nebo že na něho rodiče kašlou, není mi to jedno. Takže kdyby to šlo, byla bych pěstoun. Neříkám, že se tím dá uživit, ale když je člověk pěstoun, tak nepracuje, protože ty děti mají za sebou tolik traumat, že potřebují péči 24/7. Tam stát na to něco přispívá a potom je dobré být i zajištěný, aby se pak vše zvládlo. Taky tam mám velký vykřičník, protože nevím, co by na to

řekly moje děti. Ty budou rozhodně, pokud za 10, 15 let do toho někdy budu chtít jít, jedni z těch, kteří do toho budou mít co mluvit, protože se jich to bude týkat.

Aneta Kuchařová, IX.C

Vždycky není vše tak, jak si to naplánujete

Angličtina je dnes součástí našeho každodenního života – slyšíme ji v hudbě, filmech i na sociálních sítích. Jaký je ale její význam ve škole a co se skrývá za hodinami angličtiny a španělštiny z pohledu učitele? O tom jsme si povídali s paní učitelkou Bařinovou, která na naší škole vyučuje právě anglický a španělský jazyk.

Jak jste se vlastně dostala k učení angličtiny?

Já jsem vystudovala Univerzitu ve Spojených státech, takže už tam jsem začala doučovat přistěhovalce v neziskovkách. A když jsem se potom vrátila do Česka, tak jsem začala učit v armádě a v jazykových školách a soukromě. Takže vlastně díky tomu, že jsem vystudovala v anglicky mluvící zemi, ale vystudovala jsem tam španělštinu.

Pamatujete si, kdy jste angličtinu začala brát vážně?

Já jsem měla dobrou angličtinu už na střední škole, takže už tam mě bavila. Ale tím, že jsem to potřebovala, abych mohla jít studovat do Ameriky, tak se to pak pro mě stalo vlastně úplně přirozené a byl to ten jazyk, ve kterém jsem žila, byl to můj první jazyk.

Učila jste někdy jiný předmět, nebo byla angličtina vždy jasná volba?

Já jsem do teď učila hlavně dospělé lidi a učila jsem angličtinu, španělštinu a češtinu pro cizince.

Co vás na práci učitelky baví nejvíc?

Baví mě nejvíc asi jazyk jako takový a to, jak v něm člověk dělá pokroky a jak se v každém jazyce stanete jiným člověkem a jak potom můžete vyjadřovat své myšlenky.

Co je naopak na učení ve škole nejtěžší?

Pro mě určitě ta výchova. Takže usměrňovat děti a směřovat výuku někam ve velké skupině, když každý ten žák má jiné potřeby a je jinak šikovný nebo rychlý.

Jak se podle vás změnili žáci za poslední roky?

Můžu to srovnat s tím, když jsem byla na střední nebo základní škole a myslím si, že jsme byli víc týmoví hráči. Hodně nás bavilo podnikat věci společně. Nevím, jestli teď nejsou spíš ty děti o samotě u počítačů.

Paní učitelka Bařinová

Je něco, co vás naučili žáci?

Asi to, že vždycky není vše tak, jak si to naplánujete.

Jak vypadá ideální hodina angličtiny podle vás?

V ideální hodině by mělo být podle mě tak kolem deseti žáků, aby si všichni mohli popovídat, dostat prostor, osmělit se, nebát se, nebýt pod stresem, pod tlakem a aby tam byla dobrá atmosféra a bylo to přirozené.

Máte pocit, že se dnes klade na žáky větší tlak než dřív?

Myslím si, že naopak, že se klade menší tlak. Myslím, že ho pouze žáci jinak snáší.

Jak se snažíte udělat hodiny zajímavější, když vidíte, že třída nemá náladu?

Snažím se mít vždycky připravenou nějakou hru. Spíš se mi stává, že to moc nestíháme a že mi zůstane v záloze. Ale určitě je fajn si dát na konci hodiny nějakou pamatovací hru nebo se mi moc líbí projekty, když je na ně prostor. Když žáci tvoří prezentace nebo něco svého o tématu, které je zajímavé.

Používáte angličtinu i mimo školu? Jakým způsobem?

Teď už ne, protože už vlastně žiju v Česku. Předtím jsem mluvila pouze anglicky. Ale používám mimo školu španělštinu, protože ještě píšu a překládám knihy a věnuju se španělštině ve volném čase.

Máte nějakou zemi nebo město, kam byste se díky angličtině chtěla podívat?

Na to, že jsem byla v Americe hodně dlouho, tak jsem tam měla spíš pracovní povinnosti a určitě jsem nestihla navštívit třeba všechny národní parky. Takže spíše za přírodou bych se ale určitě vrátila.

Co vás na angličtině a španělštině osobně nejvíc baví?

Angličtina je už spíše taková nutnost, je moc dobré to předávat. Myslím si, že už to fakt bude taková druhá přirozenost. Je jiná než ta čeština. Na španělštině mě hodně baví právě ta kultura.

Jaká byla vaše největší výzva na začátku učitelské kariéry?

To, co jsem říkala, ta výchovná část. To, že to už není jen o tom učení. V té škole to je hodně i o těch emocích, náladách, chování a to je pro mě nejtěžší.

Máte nějaký zážitek ze školy, na který ráda vzpomínáte?

Já jsem měla výborné učitelky, které s námi dělaly hodně věcí ve volném čase. Jezdili jsme na tábory, na víkendovky, takže to mě bavilo a byla jsem vždycky se spolužáky.

Co vám dává energii po náročném školním dni?

Já miluju běhání, hory. Takže často jezdíme o víkendu na túry do hor. Dlouho jsem dělala taky atletiku, ještě

do teď běhám, někdy sama, někdy s partou lidí, někdy na závodech. Taky mám moc ráda španělštinu a knížky. Takže se dost věnuji právě španělským knížkám.

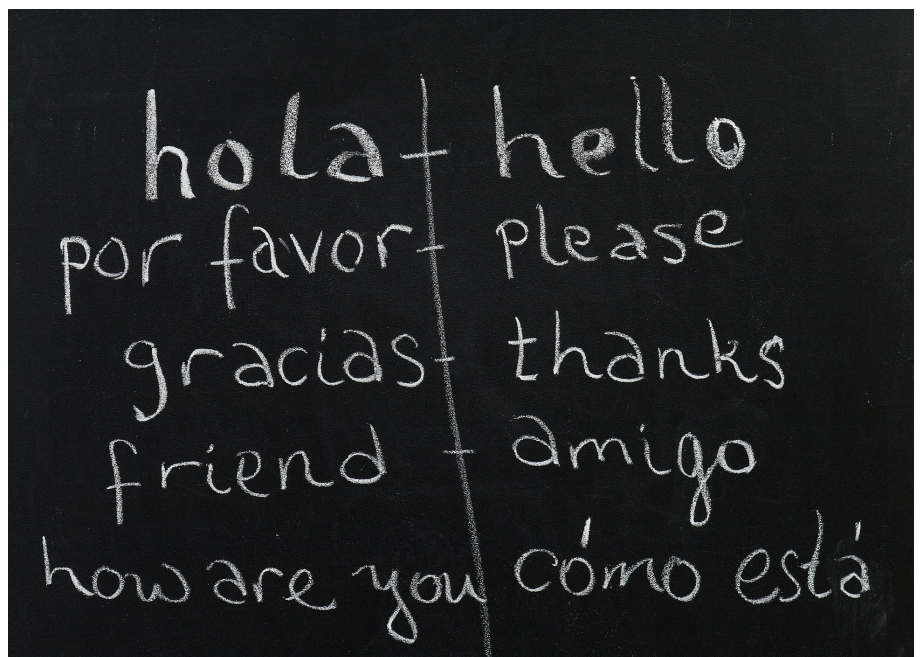
Co by podle vás měli žáci o angličtině/španělštině pochopit co nejdřív?

Že to je způsob komunikace. Není to nějaký drill, ale prostředek, jak vyjádřit, co potřebuji. Je to způsob, jak poznat nové lidi, kultury a rozšířit si záběr a obzor.

Co byste vzkázala žákům, kteří mají pocit, že jim angličtina vůbec nejde?

Na jazycích je úžasné to, že existuje spousta způsobů, jak si k nim najít vztah a cestu. Ať se nebojí zkoušet a nebo klidně chvíli i vyčkávat, než přijde ten čas. Že poznají pěknou hudbu, seriál nebo vycestují a nějak se změní ten postoj a třeba zjistí, že jim to právě může otevřít dveře někam dál.

Aneta Kuchařová, IX.C

Angličtina a španělština na základní škole | generováno pomocí AI

Od prvních obloučků až k jistotě na svahu

Bez rozvíčky ani ránu

Na začátek je důležité podotknout, že proběhly dva termíny lyžařského výcviku pro žáky 7. ročníku. Pojďme se podívat na jeden z nich, kterého jsme se mohli zúčastnit se svou třídou.

Den 1.

Dne 16. 2. 2026 odjely třídy 7.C a 7.D na lyžařský kurz do Velkých Karlovic. Třídy 7.A a 7.B jely ale už

2. 2. 2026. Lyžák trval 5 dní. Všichni jsme byli rozděleni do 4 skupin - začátečníci na lyžích ("trojky"), průměrní lyžaři ("dvojky"), pokročilí lyžaři ("jedničky") a snowboard. V každé skupině bylo asi 10 lidí. První den jsme přijeli přibližně na oběd a v jídelně jsme dostali první pokyny a pravidla. Také jsme zjistili plány na celý náš kurz. Poté jsme si šli vybalit a trochu se seznámit se svými pokoji. Už první den jsme šli na svah a strávili tam celé 2 hodiny. Na svahu se lyžaři rozdělili do skupin podle jejich schopností. Po celkem náročném cvičení jsme měli pauzu a večeři. Po večeři jsme hráli hry, které vymyslel tým snowboardáků, který vedla paní učitelka Mráčková. Po hrách jsme měli čas na osobní hygienu a večerka byla v 22:00.

Den 2.

Druhý den jsme si každý nastavili budík, v kolik jsme chtěli, ale podmínka byla, ať jsme v 8:00 na snídani. Snídaně byly každý den velice dobré a posílily nás na náročný den. Po snídani jsme šli na svah a zase trénovali. Poté jsme měli oběd a trochu odpočinku. Hry vymyslela skupina začátečníků, kterou vedl pan učitel Kostelec. S ním jsme měli přednášku o bezpečnosti na svahu a tím byl den zase u konce.

Den 3.

Ve středu to bylo hodně v pohodě, protože jsme jezdili jen dopoledne a odpoledne jsme šli buď na bazén nebo na túru. Ti co byli na túře, navštívili i obchod. Na

bazénu to bylo velice hezké, velké a zábavné. Tento den měly na starosti večerní hry "dvojky", které vedl pan učitel Koláček. Dokonce měli i přednášku s

paní učitelkou Mráčkovou a panem učitelem Vyvialem o snowboardu a lyžích. Je fajn dozvědět se něco nového.

Den 4.

Ve čtvrtek jsme se při tréninku opravdu zapotili. Jezdili jsme dopoledne 2 hodiny a odpoledne 2 hodiny. Jediné, co bylo speciální, bylo to, že jsme měli závody, kterých se zúčastnili skoro všichni. Byl to super den a užili jsme si ho. Dnešní přednáška byla o stavbě lyže, takže jsme se dozvěděli info, jak se o lyže správně starat. Hry vymyslely "jedničky", které vedl pan učitel Vyvial. Bylo také vyhlášení závodu a před námi poslední noc.

Den 5.

Poslední den byl pohodový. Dopoledne jsme si ještě trochu zalyžovali a užili si poslední pohledy na sjezdovku. Celý kurz probíhalo také známkování pořádku v pokojích, jinak by se tam určitě nedalo ani projít. Po vyhlášení úklidu jsme se sbalili a odjeli domů. Doma jsme byly něco kolem 14:00. Lyžák jsme si užili a velmi ráda bych si ho jednou zopakovala. Dalo nám to mnoho zkušeností, které se nám budou hodit, a mnoho zážitků, na které budeme rádi dlouho vzpomínat.

Julie Šimíčková, VII.C
Natálie Hošková, VII.C

Při společných aktivitách jsme museli také přemýšlet

Cesta, která utekla až příliš rychle

Na začátku května jsme společně s dalšími žáky osmých a devátých tříd vyrazili na poznávací zájezd do Anglie. Už dlouho jsme věděli, že právě „Anglie v devítce“ bude jedna z posledních velkých akcí na základce, takže jsme se těšili snad úplně všichni. A teď, když je to za námi, mi dochází, jak rychle to celé uteklo.

Vyjížděli jsme brzy ráno a čekala nás dlouhá cesta dvoupatrovým autobusem. I když spaní na sedačkách nebylo úplně ideální, cesta překvapivě utekla rychle. Právě autobus byl podle mě jedna z nejlepších částí celého zájezdu, protože jsme byli pořád spolu, povídali si, smáli se a celkově se jako kolektiv strašně sblížili nejen na benzínkách.

Po dlouhé cestě autobusem a trajektem nás čekal první den v Londýně.

Společné foto celé posádky s nádherným panoramatem

Hlavní téma

London Eye v celé své kráse

Nachodili jsme dost kilometrů, projeli se metrem i lodí po Temži a viděli známá místa jako Big Ben, London Eye, Buckingham Palace, Trafalgar Square nebo Piccadilly Circus. Upřímně, vidět Londýn naživo bylo úplně jiné než na fotkách nebo ve videích. Nejvíc mě asi bavilo jen tak se procházet městem a pozorovat všechno kolem sebe. Překvapilo mě třeba i to, že tam policie běžně jezdí na koních.

Večer si nás vyzvedly hostitelské rodiny. Myslím, že v tu chvíli byli nervózní úplně všichni, protože člověk nikdy neví, ke komu se dostane. Při volání našich jmen jsme z autobusu zvědavě vyhlíželi a hádali, kdo bude mít koho. Po srovnání s ostatními musím říct, že naše rodina asi patřila spíš k těm horším. Bylo vidět, že už mají studenty doma roky a berou to spíš jako práci a každodenní rutinu. Náš pokoj byl strašně malý, všude létaly mouchy, vedle nás spal pán, který neustále chrápal, a na kombinaci pizzy s načichlou rýží asi jen tak nezapomenu. Ale dneska se tomu už spíš směju, protože i tohle jsou vlastně zážitky, na které budeme vzpomínat. Je to o šťestí.

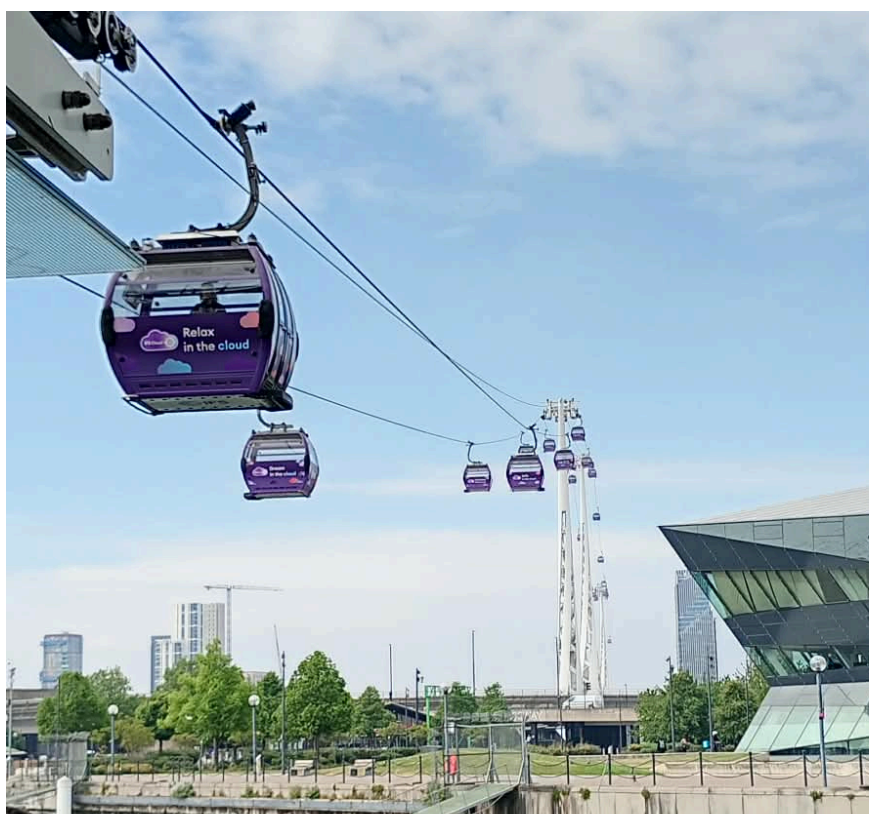

Tower Bridge

Další den jsme navštívili oblast Cotswolds a potom Oxford. Prošli jsme si město i známou Christ Church College, jejíž jídelna byla inspirací pro filmy o Harrym Potterovi. Bylo zajímavé vidět místa, která člověk zná jen z internetu nebo filmů.

Ve čtvrtek nás čekal Windsor, kde jsme si prošli obrovský hrad a viděli část britské královské historie. Odpoledne jsme jeli do Legolandu. Upřímně, pro menší děti to musí být super místo, ale pro naši věkovou kategorii to bylo trochu zklamání. Byli jsme tam kromě rodičů dětí nejstarší, atrakce byly dětské a čekalo se strašně dlouho skoro na všechno. Připomínalo mi to spíš vylepšené dětské hřiště než zábavní park pro starší.

Poslední den jsme se ještě vrátili do Londýna, prošli si Tower of London, viděli korunovační klenoty, přešli Tower Bridge a nakonec už nás čekala cesta domů. A právě ta zpáteční cesta trajektem byla pro mě asi nejhezčí část celého zájezdu. Vyšlo nám nádherné počasí a viděli jsme úžasný západ slunce. Nikdy předtím jsem trajektem nejela a ten pocit být na palubě při západu slunce s lidmi, které mám ráda, byl opravdu něco, na co jen tak nezapomenu.

Cloud Cable Car v Londýně

I když nebylo všechno dokonalé, jela bych znovu okamžitě. Kvůli Londýnu, trajektu, společné cestě autobusem, atmosféře i lidem. Myslím, že právě tenhle zájezd byl pro hodně z nás symbolickým zakončením základky. Dlouho jsme se na něj těšili a najednou už je za námi. Stejně jako

skoro všechny naše roky strávené na základní škole. A možná právě proto byl tak výjimečný.

Hromadná fotka u Christ Church College na Oxfordské univerzitě

Daman stepní - *Heterohyrax brucei*

Když se řekne daman stepní, většině lidí se nic v hlavě nepředstaví. Ale tenhle savec je jeden z nejzajímavějších živočichů východní Afriky.

Vzhled

Nejzajímavěji vypadající a zároveň až nebezpečně roztomilý daman na první pohled může připomínat králíka nebo morče. Je poměrně malý, jeho tělo je dlouhé 30 až 50 cm a váží cca 2 až 5 kg. Má krátké nohy, malé uši, skoro žádný ocas a vyznačuje se většinou hnědou a šedou srstí. Jeho barva srsti je zároveň jeho velkou výhodou, protože mezi kameny lehce splyne a díky tomu ho predátoři hůře poznají.

Výskyt

Jak už bylo zmíněno, vyskytuje se ve východní Africe a také v některých částech Blízkého východu. Konkrétně žije ve skalnatých a kamenitých oblastech. Nejčastěji v Keni, Etiopii nebo Saudské arábii. Skály jsou pro něj důležité, protože se v různých puklinkách dokáže schovat před predátory, mezi které patří třeba draví ptáci nebo hadi.

Zajímavosti

Jedna z nejzajímavějších věcí na damanovi stepním je to, že je vzdáleně příbuzný se slonem. Na první pohled to zní divně, protože daman je malé zvíře a slon je obrovský. Vědci zjistili, že mají podobnou stavbu zubů a patří do příbuzné skupiny savců.

Damani žijí ve skupinách. Ve skupině bývá jeden dominantní samec a několik samic s mláďaty. Když jeden daman uvidí nebezpečí, vydá hlasitý zvuk a ostatní se rychle schovají mezi kameny.

Damani jsou aktivní ve dne. Rádi se vyhřívají na slunci na kamenech. Potom hledají potravu, která se většinou skládá z listů, trávy a jiných rostlin.

Daman stepní

Závěr

Daman stepní možná není tak známý jako jiná zvířata, ale rozhodně je velmi zajímavý. Daman je důkaz, že i malé a nenápadné zvíře může mít takhle zajímavý život a dokonce být příbuzný se slonem. Právě zvířata jako Daman dělají přírodu tak pestrou a zajímavou.

Štěpán Šimčík, VIII.A

Daman stepní

Poznáš, kdo jsem?

Dneska jsme měla tu čest potkat v autobuse tohoto chlápka. Nejdřív jsem myslela, že je to kriminálník a typický feťák. Bohužel nebylo nikde jinde místo a já si musela sednout k němu. Hned mě s úsměvem pozdravil. Pořád jsem se ho trochu bála, tak jsem mu to jen oplatila. Než jsem si stihla nasadit sluchátka, komentoval venkovní počasí a s úsměvem se mě mile ptal, jak se mám. Cesta byla dlouhá a já ho stihla dost poznat.

Jmenuje se Jaromír Petarda, ale říká se mu Jarda. V minulosti za své jméno a trochu snědší obličej dostával docela „pálku“. Mi náhodou přijde Jarda Petarda moc fajn jméno. Bydlí v Orlové. Docela mě překvapilo, jak je chytrý. Má vystudované tři vysoké školy a momentálně s láskou učí ve školce. Je mu 37 let, ale vypadá mladší. Moc vlasů už mu nezbylo, tak se snaží lesknoucí se plešku zakrýt luxusními slunečními brýlemi. Má kulatou hlavu s velkýma ušima, na kterých se lesknou dvě stříbrné kulaté náušnice. Má malé oči a nad nimi úzké obočí, malý nos a velkou pusu. Rád se stará o své vousy, a tak je má krásně uhlazené a sluší mu. Kolem krku se mu leskne zlatý řetěz. Na první pohled je to velký, silný chlap. Měří kolem dvou metrů. Možná je to i důvod, proč ho lidé hned odsuzují a nebaví se s ním.

Jarda je velký extrovert, což jde poznat hned po prvním slově, co mu vyjde z úst. Je to člověk plný empatie, lásky a přátelství. Domov má pestrobarevný a veselý.

V průběhu povídání o svém životě vytáhl smatphone s instagramem, kde mi ukázal svůj profil. Vypadal velmi přehledně a moderně, jako kdyby byl profík. Říkal, že se snaží točit každodenní „vlogisky“ o životě učitele ve školce. Dost často se věnuje i hodnocení zdravých fast foodů. Jinak mobil vlastně až tak nepoužívá.

Po delší době mého mlčení a jeho vyprávění o tom, jak se snaží dělat dětem život hezčí a pomáhat lidem, co to potřebují, jsem se ho odvážila zeptat, jestli je kuřák. Protože to je ta otázka, u které bych si řekla, že určitě ano. Jeho odpověď mě pak o to více překvapila. „Nejsem, cigaretu bych do pusy nikdy nedal. Než jsem skončil v dětském domově, pamatuju si, že mí rodiče hodně kouřili a já to od malička nenáviděl.“ V hlavě jsem si jen představila, jací mohli jeho rodiče být a jak to musel mít těžké. Po chvíli dalšího trapného ticha mi řekl, že je na tohle vlastně i hrdý a neměnil by. Má krásnou manželku a dvě malé holčičky, ale jinak už mu moc rodiny nezbylo.

Ještě, než musel vystoupit, jsem stihla zjistit, že jede z práce domů. Pak už jsem mu jen poděkovala za všechno, co mi v té půl hodině zlepšilo den, a on s úsměvem odešel. Mi ten úsměv na tváři zůstal ještě dlouho. Došlo mi, že ne vždy je správné soudit lidi podle toho, jak vypadají. Kéž by na světě bylo víc lidí jako Jarda. Na tohoto člověka budu ještě dlouho vzpomínat a nejen, když mi vyskočí na „for you page“ na instagramu.

žakovská práce 9. ročníku

Výtvarné práce

Tereza Šrubařová, VIII.A

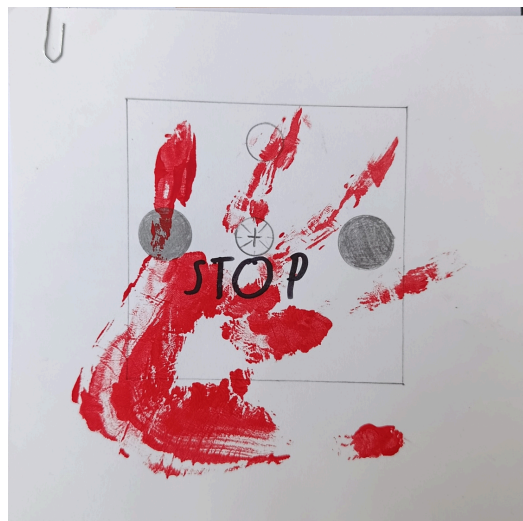
Viktorie Sváčková, VIII.B

Noemi Lopraisová, VIII.B

Daryna Potomkina, VIII.C

Lukáš Zrubek, VIII.B

Digitální kresba

Tvorba žáků

Roman Jež, IX.A

Samuel Srněnský, IX.C

Kristýna Svíčková, IX.B

Dita Harabišová, IX.B

Ročník č. 1/2026

Časopis vydává ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, okres Nový Jičín

Šéfredaktor: Aneta Kuchařová

Redakční tým: Natálie Hošková, Štěpán Šimčík, Julie Šimíčková

Fotografie: Filip Skapka

Grafické zpracování: Filip Skapka, Mgr. Markéta Šenkeříková

Editor a korektor: Mgr. Michaela Zemanová

Adresa redakce: ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, 744 01, Frenštát pod Radhoštěm, okres Nový Jičín

Email redakce: redakce@skolafren.cz

